

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Hvo i hiertet ret vil finde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Hvo i hiertet ret vil finde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid73060/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

8. Mine sinde
Altid finde
Udi den forening roe
Til at ære
Dig, og være
Indtil døden huld og troe.

9. Da jeg siden,
Efter tiden,
Al din klarhed skue maa,
I dig leve,
Hos dig sveve,
Ewig priis du da skal faae.

Nr. 21.

Mel. Acht hvad skal jeg synde giøre.

Hvo i hjerlet ret vil finde
Denne syde himmel-stand,
JEsus Christum Gud og mand 39
Udi sielen at oprinde,
Skriftens bog hand søger man,
Der er denne skat at faae.

2. Hand maa vandre med de visc,
Til vor morgenstern' opgaaer,
Og i hjerlet stille staar,
Saa kand man sig satig pris,
Thi Guds aasyns klare glands
Fylder herte, sind og sands.

3. Thi hvor hand er født og baaren,
Der sig viser over alt

9,6: *skaal*] *skalt* B.
Nr. 21. *RJL-F. 2,1: født*] *fødte* *RJL-S. 62.*

8,1: *mine sinde*] mit sind. — 9,2: *efter tiden*] i evigheden. — 9,5: *sweve*] befinde
sig.

Nr. 21. Oversættelse. Wer im herzen will erfahren, L. Laurentij, Schr. s. 71. --1,2:
himmel-stand] himmelsk tilstand. — 2,1-4: Mt. 2,9-10. — 3,1: *hvor hand er født*
og baaren] i heligtrekongersvangeliet er det Bethlehem; her i anvendelsen er det
hjerlet, hvor Kristus ved genfædselen er født på ny.

En Guddommelig gestalt,
Som i hiertet var forlaaeren,
HERrens klarhed speyler sig
Da i sielen yndelig.

4. Hvad man siger, foretager,
Er om denne naade-stoel,
Ewigheden blide soel,
Efter ham saa lange jager,
Til at sielen selv har fat
Paa den dyre himmel-skat.

5. Ach! hvor vildt er den tilbage,
Som i verden dum og blind
Spørger efter vær og vind,
Hvor er guld og pragt at tage?
Hvor er herlighed at faae?
Som dog skal engang forgaae.

6. Dumme folk, ja stene-blinde
De vel billig kaldes maae,
Som i denne verden gaae,
Og sig ikke kand besinde,
Ret at søge naadens stand,
Men kun samle dynd og sand.

7. Men den søgning intet gavner,
Naar man kun til kirken gaaer,
Og i dens forsamling staer,
40 Efter haanden ogsaa favner
Skriftestoel og alterfod,
Mener saa er sagen god.

3, 4: *forlaaeren* [forkoren 1-7].

3, 3-4: *en Guddommelig gestalt*] Der må vistnok være ment: Kristi skikkelse (originalen: seine Göttliche gestalt), som var forsvunden fra hjertet (som i *hieretet var forlaaeren*), men træder frem på ny hos den genføde. — 4, 2: *er om*] drejer sig om *denne naade-stoel* nemlig Kristus; han lignes ved næstestolen eller soneudekket, liget på pagtens ark, hvorpå sonorets blod blev stakket, 2. Mos. 25, 16 ffl.; 3. Mos. 16, 14-15; denne sammenligning hulder på Rom. 3, 25, hvor man kan oversætte: „Gud fremstillede [Kristus] som næststol...“ — 5, 2 og 6, 1: *dum*] svagseende eller i samme betydning som nu til dags. — 5, 4-5 nævner de spørgsmål efter vær og vind (l. 3), som den verdslige ger.

8. Ney det bare skin at haere,
I en hyklevane gaae,
Gandske intet vil forslaae,
Du maa GUd opofret være,
Og i troen dag og nat
Følge ham, din siele-skæ.

9. Ja, saa er hand snart til stede
Hos din bod og altergang,
Naar din sieles synde-træng
Løsen i utroelig glæde,
Naar du finder, at hans blod
Renser herte, aand og mod.

10. Thi saa kand man trøstig ile
Til Guds naades-throne hen
Som en JEsu brund og ven,
I hans favn og naade hvile,
Naar man her ey andet vil,
End sin JEsum høre til.

11. JEsu, lad mig her i live
Dette ene pønse paa,
At du hos mig være maa,
Og at jeg dig liig kand blive,
Her saa vidt min tiid den naaer,
Der i evighedens aar.

12. Saa vil jeg med alle vise,
Verdens spot og skumpel-skud,
Dig min Frelsere og GUd,
Tiene, love, takke, prise
Ret af gandske hiertens flid
Her, og indtil evig tiid.

10, 2: *naades-throne*] *naades throne* J1-7. 11, 1: *JEsu*] *JESUS* J4-7.
9, 3: *synde-træng*] *syndesæd*. — 9, 6: *mod*] *sind*. — 12, 1-2; 1, Kor. 4, 18.

41 5. Paa Mariæ Renselses Dag.

Nr. 22.

Mel. Kommer til mig svigde etc.

A ch! at enhver dog tænkte paas,
Hvordan Maria vil og maa
Til templet ikke komme,
Før tiden til den renseelse,
Som GUD beslede at skee,
Var efter loven omme.

2. Naar synden først er renset ud
Af hierlet, efter HErens bud,
Ja da vil JESUS komme,
Og stille sig i templet ind,
Thi det er skjult for verdens sind,
Men føles af de fromme.

3. Tenk ikke, at vor Frelsermand
I saadant herte blive kand,
Hvor kjød og blod vil raade,
Hvor Aanden ey har kjød og blod
Og satans rige under fod,
Der føles ey hans mæde.

4. Hans tempel er et renset mod,
En siel, som knuset er i bod
Og stolperne giort ride
I Lammelets blod, der er hans hoe,
Der favner ham den sande troe,
Og gaaer sin GUd i møde.

Nr. 22. RMJ. 1,3 og 3,4; templet 12-3.

Maria Renselses Dag, sum nu er afskaffet, var den 2 februar, kundomsside. Den havde til evangelium Lk. 2,22-32, hvoraf nu nævntedelen (v.25-32) er henlagt til sondag efter jnl. Indholdet af dette evangelium: renseelse, oiring samt fortællingen om den gamle Simeon, er bestemmede for salmene til denne helligdag.
Nr. 22. Oversættelse. Ach! dasz ein jeder nahm' In sich. L. Lüneburg, Schr. s. 72. —
1,2-6: Lk. 2,22; 3. Msc. 12. — 4,1: mod. sind. — 4,3-4: 2. Msc. 12,7. 18.